

Rolnummer : 53
Arrest nr. 51 van 17 maart 1988

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (29e Kamer, zitting houdende in correctionele zaken) bij vonnis van 21 april 1987 in de zaak van het Openbaar Ministerie tegen MAAS R., CALLOUD DE FAUDEUR J. en HENSCHÉL ENCINEERING N.V.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. DELVA en E. GUTT,
de rechters L. DE GREVE, L.P. SUETENS, K. BLANCKAERT, J. SAROT
en J. WATHELET,

bijgestaan door de griffier L. POTOMS,

onder voorzitterschap van voorzitter J. DELVA,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

Uit de stukken overgemaakt door de rechter ten gronde blijkt dat de heren MAAS en CALLOUD DE FAUDEUR ervan verdacht worden verschillende inbreuken te hebben gepleegd op de wet van 2 juni 1974 op de giftige afval, op het decreet van het Vlaamse Gewest van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en op de respectieve uitvoeringsbesluiten ervan. De N.V. HENSCHÉL ENGINEERING is in de zaak betrokken als burgerlijk aansprakelijke partij.

In hun conclusies voerden de twee beklaagden aan dat de bepalingen van de artikelen 1, 3, 7, § 1, 30, 34, § 1, 56, 63 en 67 van het decreet van 2 juli 1981 van het Vlaamse Gewest aangetast zijn door bevoegdheidsoverschrijding.

In de verwijzingsbeslissing van 21 april 1987 oordeelt de correctionele rechtbank te Antwerpen dat de volgende prejudiciële vraag aan het Arbitragehof moet worden gesteld :

"Heeft de Vlaamse Raad in de artikelen 1, 3, 7, § 1, 30, 34, § 1, 56, 63 en 67 van het decreet van 2 juli 1981 houdende het beheer van afvalstoffen niet de bevoegdheid overschreden die haar krachtens artikel 107quater van de Grondwet en artikel 6, § 1, II, 2°, van de wet van 8 augustus 1980 werd verleend ?"

II. DE RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

De prejudiciële vraag is bij het Hof aanhangig gemaakt door overzending van een expeditie van voormelde verwijzingsbeslissing die op 4 mei 1987 ter griffie is ontvangen.

Bij beschikking van 4 mei 1987 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 46, § 1, 48 en 49 van de organieke wet van 28 juni 1983.

Het bij artikel 58 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 mei 1987.

Met toepassing van de artikelen 60 en 113 van de organieke wet zijn de kennisgevingen van de verwijzingsbeslissing gedaan bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 20 mei 1987 en aan de geadresseerden bezorgd op 21 mei 1987.

De Vlaamse Executieve en de Waalse Gewestexecutieve hebben elk op 18 juni 1987 een memorie ingediend.

Bij beschikking van 28 oktober 1987 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest dient te worden gewezen, verlengd tot 4 mei 1988.

Bij beschikking van 14 januari 1988 heeft de voorzitter in functie rechter J. WATHELET aangeduid als lid van de zetel ter vervanging van rechter I. PETRY, die verhinderd is te zetelen.

Bij beschikking van 14 januari 1988 heeft het Hof :

- beslist dat de door de correctionele rechtbank te Antwerpen gestelde vraag dient te worden gelezen als volgt :

"Schenden de artikelen 1, 3, 7, § 1, 30, 34, § 1, 56, 63 en 67 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 2 juli 1981 houdende het beheer van afvalstoffen, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de respectieve bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten ?"

- de zaak in gereedheid verklaard en de terechtzitting vastgesteld op 10 februari 1988.

Van die beschikking is aan de partijen kennis gegeven en zijn zij evenals hun advocaten van de datum van de terechtzitting in kennis gesteld bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 15 januari 1988 en aan de geadresseerden bezorgd op 18 januari 1988.

De Vlaamse Executieve heeft op 27 januari 1988 een conclusie neergelegd.

De Waalse Gewestexecutieve heeft op 10 februari 1988 een conclusie neergelegd.

Ter terechtzitting van 10 februari 1988 :

- zijn verschenen :

Mr. P. VAN ORSHOVEN, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Executieve, Jozef II-straat 30 te 1040 Brussel;

Mr. J.M. RAXHON, advocaat bij de balie te Verviers, voor de Waalse Gewestexecutieve, Kunstlaan 13-14 te 1040 Brussel;

- hebben rechter L.P. SUETENS en voorzitter E. GUTT verslag uitgebracht;
- zijn voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 52 en volgende van de organieke wet van 28 juni 1983, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Arbitragehof.

III. IN RECHTE

A.1. De memorie van de Vlaamse Executieve bevat een algemene inleiding en een artikelsgewijze bespreking van de in geding zijnde decreetsbepalingen.

A.1.1. Eerst wijst de Vlaamse Executieve erop dat de Raad van State in zijn advies over het ontwerp van decreet van oordeel was dat de bepalingen ervan in de regel tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gewestwetgever behoorden, behalve enkele artikelen waarbij hij meende een voorbehoud te moeten maken en die dan ook zijn aangepast of uit het ontwerp geweerd. De Raad van State deed trouwens zelf een tekstvoorstel waarin is rekening gehouden met de eerder gemaakte opmerkingen. De Executieve wijst er verder op dat de bevoegdheidstoewijzing "de ophaling en verwerking van afvalstoffen" (art. 6, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet) deel uitmaakt van een globaal bevoegdheidspakket met als titel "Wat het leefmilieu betreft", waartoe ook "de bescherming van het leefmilieu met eerbiediging van de wettelijke algemene en sectoriële normen" en de "politie van de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming" behoren. Daaruit volgt dat artikel 107quater van de Grondwet, samengelezen met artikel 6, § 1, II, van de bijzondere wet, het gehele leefmilieubeleid heeft overgedragen, met inbegrip van alle aspecten van dit beleid die bepalend zijn voor de kwaliteit van het leefmilieu en zijn bescherming. Andere aspecten van het leefmilieubeleid zijn op een meer specifieke wijze aan de bevoegdheid van de gewesten opgedragen, in het raam van de ruimtelijke ordening, het natuurbehoud, de huisvesting en het waterbeleid. In dat kader kunnen ook regelen worden vastgesteld die ten dele gericht zijn op de bescherming van de gezondheid van de bevolking, zo blijkt uit een advies van de Raad van State, zonder dat er sprake kan zijn van aanmatiging van bevoegdheid op het door artikel 5, § 1, I, van de bijzondere wet aan de Gemeenschappen toegewezen domein. De normatieve inhoud van het decreet hoeft dan ook niet uitsluitend onder het in artikel 6, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet bedoelde begrip te worden gebracht, maar moet bezien worden in het licht van deze ruimere bevoegdheidstoewijzing die als één geheel moet worden begrepen. Ook het feit dat vroeger titel I van het ARAB reeds bepalingen bevatte betreffende ophaling en verwerking van afval bewijst dat de verschillende onderdelen van artikel 6, § 1, II, van de bijzondere wet onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. De decreetgever kan ter verantwoording van het decreet nog op andere bepalingen van de bijzondere wet beroep doen, met name op de artikelen 8, 9, 11 en subsidiair op artikel 10 van vermelde wet.

De Vlaamse Executieve is van oordeel dat de rechtsmacht van het Hof beperkt is tot de in de prejudiciële vraag aangewezen decreetsbepalingen, doch niet door de bevoegdheidsrechtelijke formulering van de vraag door de verwijzende rechter en stelt derhalve een herformulering voor.

A.1.2. Vervolgens gaat de Vlaamse Executieve in haar memorie over tot een artikelsgewijze

bespreking. In haar conclusie werden een aantal van die opmerkingen aangepast, in het licht van het arrest nr. 44 van het Hof van 23 december 1987.

A.1.3. Met betrekking tot artikel 1 van het decreet van 2 juli 1981 betoogt de Executieve dat, in zoverre met betrekking tot die bepaling in bevoegdheidsrechtelijk opzicht iets te zeggen valt, moet worden vastgesteld dat daarin terecht wordt verklaard dat het decreet een aangelegenheid regelt die in artikel 107quater van de Grondwet is bedoeld.

A.1.4. In haar conclusie verwijst de Executieve naar de definitie die het Hof in zijn arrest nr. 44 heeft gegeven aan de begrippen "ophaling" en "verwerking". Dat gebeurde met verwijzing naar de richtlijn 75/442/EEG van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen. De Executieve wijst erop dat de Memorie van Toelichting bij de bijzondere wet voor het begrip "afvalstoffen" onder meer - (doch niet uitsluitend) - verwijst naar dezelfde richtlijn. Daaruit vloeit voort dat de door de gewestwetgever gegeven definitie van dat begrip in artikel 3, waartoe ook de aldaar opgesomde soorten van afvalstoffen behoren - doch met uitzondering van radioactieve afval, kadavers, en sommige afvalwaters, giftige afval en in de lucht geloosde effluenten (artikel 4) - de notie "afvalstoffen" in de zin van artikel 6, § 1, II, 2° zeker niet is te buiten gegaan.

A.1.5. Artikel 7 van het decreet van 2 juli 1981 bepaalt dat zij die afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, daarvan melding moeten doen aan de afvalstoffenmaatschappij.

In het arrest nr. 44 van 23 december 1987 is het Arbitragehof de mening toegedaan dat artikel 5 van het decreet van 2 juli 1981, dat bepaalt dat het verboden is afvalstoffen achter te laten, de noodzakelijke voorafgaande voorwaarde is voor ieder afvalstoffenbeleid, en derhalve tot de gewestelijke bevoegdheid betreffende afvalstoffen behoort.

Hetzelfde moet volgens de Executieve worden gezegd van artikel 7, § 1, van het decreet.

A.1.6. Artikel 30 van het decreet van 2 juli 1981 verplicht de ondernemingen door wier werkzaamheden industriële afvalstoffen ontstaan, deze op hun kosten te verwijderen.

In het arrest nr. 44 van 23 december 1987 is gezegd dat de gewestelijke bevoegdheid inzake de ophaling en verwerking van afvalstoffen het ophalen, sorteren, vervoeren, behandelen en verwerken - met het oog op hergebruik, terugwinning of recyclage - van afvalstoffen omvat, alsmede het opslaan en storten daarvan op of in de bodem.

Dat impliceert de bevoegdheid om de "verwijdering" van afvalstoffen te regelen, zoals is geschied met artikel 30.

A.1.7. Met artikel 34, § 1 van het decreet van 2 juli 1981 wordt opnieuw een meldingsplicht ingesteld, ditmaal ten aanzien van de ondernemingen door wier werkzaamheden industriële afvalstoffen ontstaan.

Ter verantwoording van de bevoegdheid van de decreetgever verwijst de Executieve naar de bespreking van artikel 7, § 1, van het decreet.

A.1.8. Artikel 56 van het decreet voert een aantal strafsancities in. In haar memorie betoogde de Executieve dat die aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid die de Vlaamse gewestwetgever put

uit artikel II van de bijzondere wet om de niet-naleving van zijn decreten strafbaar te stellen en de straffen wegens die niet-naleving te bepalen. Dat wordt bevestigd in het arrest nr. 44 van 23 december 1987.

Wel heeft het Hof in dat arrest erop gewezen dat artikel 56 betrekking heeft op de overtreding van alle bepalingen van het decreet, met inbegrip van die welke niet het voorwerp uitmaken van de in de zaak nr. 36 gestelde prejudiciële vraag. Men moet er dus rekening mee houden, aldus het Hof, dat artikel 56 uitsluitend met de bevoegdheidsverdelende regels in overeenstemming is in zoverre géén van de andere bepalingen die daardoor worden gesanctioneerd daarmee strijdig zijn.

De in onderhavige zaak aan de saisine van het Hof onderworpen artikelen van het decreet van 2 juli 1981 die rechtsregels inhouden waarvan de niet-inachtneming bij artikel 56 is strafbaar gesteld, en die niet het voorwerp uitmaakten van de prejudiciële vraag in de zaak nr. 36, dat zijn de artikelen 7, § 1, 30 en 34, § 1, zijn evenmin strijdig met de bevoegdheidsverdeling, zoals eerder uiteengezet.

A.1.9. Naar luid van artikel 63 van het decreet van 2 juli 1981 zijn alle bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, uitgezonderd de hoofdstukken V en VII, maar met inbegrip van artikel 85, toepasselijk op de bij het decreet bepaalde misdrijven.

In het arrest van 23 december 1987 werd beslist dat artikel 63 van het decreet van 2 juli 1981, waarmee alle bepalingen van het eerste boek van het Strafwetboek, met uitzondering van de hoofdstukken V en VII, maar met inbegrip van artikel 85, toepasselijk worden verklaard op de bij het decreet omschreven misdrijven, strijdig is met de regels die de bevoegdheden verdelen tussen de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

Dat heeft tot gevolg dat het eerste boek van het Strafwetboek steeds en integraal toepasselijk is op de vervolging en de bestraffing van de misdrijven waarin het decreet van 2 juli 1981 voorziet.

A.1.10. Artikel 67 van het decreet heeft slechts betrekking op de datum van inwerkingtreding van het decreet en kan als dusdanig geen bevoegdheidsoverschrijding inhouden.

A.2. In haar memorie geeft de Executieve van het Waalse Gewest achtereenvolgens een overzicht van de feiten en van de in het geding zijnde wettelijke teksten. Vervolgens wordt de prejudiciële vraag geanalyseerd, evenals artikel 6, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet, zijnde "de ophaling en verwerking van afvalstoffen".

A.2.1. De Executieve van het Waalse Gewest verwijst terzake naar een verklaring van de Minister afgelegd tijdens de bespreking van de bijzondere wet. De Minister verklaarde dat wanneer men een bevoegdheid overdraagt en men daarbij zonder meer de aangelegenheid vermeldt, dat dan de gehele bevoegdheid wordt overgedragen, met inbegrip van de normen die erop betrekking hebben.

Verder verklaarde hij dat de wegwerking en de opslag begrepen zijn in de termen ophaling en verwerking. De Executieve verwijst ook naar het Kamerverslag om de stelling te staven dat ten deze sprake is van een globale bevoegdheidsoverdracht en dat dit alle maatregelen omvat betreffende afvalstoffen, van het ogenblik van het ontstaan tot de definitieve wegwerking ervan, zodat de termen "beheer van afvalstoffen" die gebruikt worden door het decreet adequaat zijn.

A.2.2. Wat artikel 63 van het decreet betreft, is de Executieve van het Waalse Gewest van

oordeel dat er zich een probleem voordoet waar dit artikel de toepassing van hoofdstuk V van het Strafwetboek betreffende de herhaling uitsluit. Het betreft hier een toepassing van artikel II van de bijzondere wet dat de inachtneming oplegt van Boek I van het Strafwetboek. Volgens de Executieve staat dat artikel de Gewesten noch de Gemeenschappen toe om Boek I van het Strafwetboek te wijzigen; zij zijn niet bevoegd om een specifieke herhaling in de plaats te stellen van het wettelijke stelsel.

A.2.3. In haar conclusie herneemt de Waalse Gewestexecutieve de in haar memorie opgenomen argumenten. Het beschikkend gedeelte wordt aangepast in het licht van de door het Hof geherformuleerde vraag.

A.3. De partijen in het bodemgeschil hebben geen stukken bij het Arbitragehof ingediend.

B.1. Ten aanzien van de bevoegdheid van het Gewest inzake afvalstoffen

B.1.1. Het Hof doet over de eventuele bevoegdheidsoverschrijdingen slechts uitspraak ten aanzien van de in de prejudiciële vraag uitdrukkelijk beoogde bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

De eerste aan het oordeel van het Hof onderworpen bepalingen zijn de artikelen 1, 3, 7, § 1, 30 en 34, § 1 van dit decreet.

B.1.2. Artikel 6, § 1, 11, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt :

"De aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet zijn :

...

II. Wat het leefmilieu betreft :

...

2° De ophaling en verwerking van afvalstoffen; ..."

Uit de parlementaire voorbereiding - en met name uit het feit dat de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet is geworden uitdrukkelijk verwijst naar de definitie van artikel 1, b), van de richtlijn 75/442/EEG van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen - blijkt dat de begrippen "ophaling" en "verwerking" de volgende verrichtingen beogen :

- het ophalen, sorteren, vervoeren en behandelen van afvalstoffen, alsmede het opslaan en storten daarvan op of in de bodem;
- de verwerking, noodzakelijk voor hergebruik, terugwinning of recyclage van afvalstoffen.

B.1.3. De bepaling van artikel 1 van het decreet van 2 juli 1981 is genomen met toepassing van artikel 19, § 1, tweede lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, naar luid waarvan de decreten van de Vlaamse Raad vermelden of zij aangelegenheden regelen bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet of in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 1 van het decreet van 2 juli 1981 schendt op generlei wijze de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de

Gemeenschappen en de Gewesten.

B.1.4. Artikel 3 van het decreet van 2 juli 1981 bevat een aantal definities die in het geheel van het decreet worden gebruikt.

Artikel 3, a) omschrijft het begrip afvalstoffen op dezelfde wijze als de richtlijn 75/442/EEG van 15 juli 1975 (art. 1, a). Artikel 3, d), e), f), g), h), j) en k) definieert de verschillende soorten afvalstoffen. De omschrijving van het begrip "afvalolie" in artikel 3, g) is geïnspireerd door de definitie van richtlijn 75/439/EEG van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie (art. 1), de omschrijving van het begrip "gevaarlijke afvalstoffen" (art. 3, j) is geïnspireerd door de definitie van de richtlijn 78/319/EEG van 20 maart 1978 betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen (art. 1. b). De definitie van artikel 3, b) stemt overeen met de begrippen "ophaling" en "verwerking" van de richtlijn 75/442/EEG.

Artikel 3, c) geeft een definitie van het begrip "afvalstoffenmaatschappij", in de oprichting waarvan is voorzien in artikel 12, en artikel 3, e) omschrijft het begrip "inrichting".

Artikel 3 van het decreet schendt zodoende op generlei wijze de regels die zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten.

B.1.5. Artikel 7, § 1, van het decreet van 2 juli 1981 bepaalt :

"Zij die afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, moeten daarvan melding doen aan de afvalstoffenmaatschappij".

Voor een behoorlijke uitvoering van de bevoegdheden met betrekking tot ophaling en verwerking van afvalstoffen is vereist dat de door de gewestelijke decreetgever aangewezen overheden volledig op de hoogte zijn van de voortbrengt van afvalstoffen. Hiertoe is een meldingsplicht een geschikte oplossing.

Artikel 7, § 1, van het decreet van 2 juli 1981 schendt derhalve niet de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

B.1.6. Artikel 30 van het decreet van 2 juli 1981 bepaalt :

"De ondernemingen door wier werkzaamheden industriële afvalstoffen ontstaan, moeten deze op hun kosten verwijderen".

Een dergelijke bepaling kan worden ingepast in een afvalstoffenbeleid dat door de gewestelijke decreetgever wordt uitgewerkt op grond van artikel 6, § 1, II, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Door in het decreet van 2 juli 1981 bepalingen op te nemen om te voorkomen dat schade zou ontstaan, blijft het Gewest binnen de grenzen van zijn bevoegdheid.

B.1.7. Artikel 34, § 1, van het decreet van 2 juli 1981 legt aan de ondernemingen door wier werkzaamheden afvalstoffen ontstaan, de verplichting op om aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (O.V.A.M.) aangifte te doen "van de aard, de

samenstelling en de hoeveelheid van de afvalstoffen alsmede van de wijze waarop zij zich ervan zullen ontdoen".

Zoals reeds is gesteld onder nr. B.1.5, is het voor een behoorlijke uitvoering van de bevoegdheden met betrekking tot ophaling en verwerking van afvalstoffen vereist dat de door de gewestelijke decreetgever aangewezen overheden volledig op de hoogte zijn van de voortbrengt en de wijze van verwijdering van afvalstoffen. Hiertoe is een aangifteplicht een geschikte oplossing.

Artikel 34, § 1, van het decreet van 2 juli 1981 schendt derhalve niet de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

B.2. Ten aanzien van de door de Grondwet aan de wet voorbehouden aangelegenheden

De artikelen 3ter, 59bis, en 107quater van de Grondwet en de artikelen 4 tot 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 hebben aan de decreetgever de bevoegdheid verleend om bij decreet een aantal aangelegenheden te regelen. Artikel 19, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt evenwel : "Het decreet regelt de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 4 tot 11, onverminderd de bevoegdheden die door de Grondwet aan de wet zijn voorbehouden".

Daaruit vloeit voort dat, behoudens de gevallen waarin een bijzondere en uitdrukkelijke machtiging is gegeven door de bijzondere of de gewone wet tot hervorming der instellingen, een decreetgever de hem toegewezen aangelegenheden slechts kan regelen mits hij op generlei wijze inbreuk maakt op bij de Grondwet voor de wet gereserveerde bevoegdheden.

De mogelijkheid die de Raden krachtens artikel 10 van de bijzondere wet hebben om in de decreten rechtsbepalingen op te nemen met betrekking tot aangelegenheden waarvoor zij niet bevoegd zijn, kan geen toepassing vinden op bevoegdheden die de Grondwet aan de wet voorbehoudt.

B.3. Ten aanzien van de bevoegdheid in strafzaken

Artikel 7 van de Grondwet behoudt de nationale wetgever de zorg voor tot het bepalen van de gevallen waarin vervolging kan plaatshebben en tot het regelen van de vorm van die vervolging. Artikel 9 van de Grondwet bepaalt : "Geen straf kan worden ingevoegd of toegepast dan krachtens de wet". De Gemeenschappen en de Gewesten mogen in die voorbehouden aangelegenheden slechts optreden mits zij daartoe gemachtigd zijn zoals aangeduid onder B.2. Artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 behelst een dergelijke machtiging : het biedt de decreetgever de mogelijkheid de gevallen te bepalen waarin vervolging mag plaatshebben en de strafmaatregelen te bepalen binnen de grenzen die het stelt. Het biedt de decreetgever echter niet de mogelijkheid om de vorm van de vervolging te regelen.

Artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt :

"Binnen de grenzen van de bevoegdheden van de Gewesten en de Gemeenschappen kunnen de decreten de niet-naleving van hun bepalingen strafbaar stellen en de straffen wegens die niet-naleving bepalen overeenkomstig Boek I van het Strafwetboek, met uitzondering van de criminele straffen bepaald in artikel 7 van dat Wetboek".

Artikel 11 staat de decreetgever evenwel niet toe af te wijken van de bepalingen van Boek I van het

Strafwetboek. De Gemeenschappen en de Gewesten kunnen derhalve geen beroep doen op artikel 100 van het Strafwetboek, ook al is die bepaling ondergebracht in Boek I ervan. De bijzondere wetgever heeft de in Boek I vervatte regels uniform willen houden en heeft gewild dat de Gemeenschappen en Gewesten er niet van afwijken.

Hij heeft dan ook uitdrukkelijk gesteld dat het geheel van de aangelegenheden vervat in Boek I van het Strafwetboek tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoort. Het staat niet aan de decreetgever die aangelegenheden te regelen.

B.4. Ten aanzien van artikel 56 van het decreet

Artikel 56 bepaalt :

"Met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met geldboete van honderd frank tot honderdduizend frank of met één van die straffen alleen, wordt gestraft :

1. hij die de voorschriften, vastgesteld door of krachtens dit decreet of de voorschriften van de verleende vergunning overtreedt;
2. hij die het krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert".

Bij het bepalen van een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van honderd tot honderdduizend frank (of een van die straffen alleen) is de decreetgever binnen de grenzen gebleven van artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Door te bepalen dat wordt gestraft "hij die de voorschriften, vastgesteld door of krachtens dit decreet of de voorschriften van de verleende vergunning overtreedt", drukt de decreetgever zich uit in algemene termen die, zonder onderscheid, alle bepalingen van het decreet en elk voorschrift van een verleende vergunning, omvatten. De saisine van het Hof is evenwel beperkt tot bepaalde artikelen van het decreet, die limitatief in de prejudiciële vraag zijn vermeld. Die bepaling van artikel 56 is dus met de bevoegdheidsbepalende regels uitsluitend in overeenstemming, in zoverre geen van de bepalingen van het decreet de bevoegdheidsbepalende regels schenden - en sommige van die bepalingen zijn thans niet ter toetsing aan het Hof voorgelegd.

B.5. Ten aanzien van artikel 63 van het decreet

Artikel 63 bepaalt :

"Alle bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstukken V en VII, maar met inbegrip van artikel 85, zijn toepasselijk op de bij dit decreet bepaalde misdrijven".

Dat artikel regelt de vraag in hoeverre de bepalingen van Boek I van het Strafwetboek toepasselijk zijn op onderhavig decreet. Het aannemen van een dergelijke bepaling staat niet aan de decreetgever, ongeacht of hij van de bepalingen van Boek I van het Strafwetboek afwijkt, ze bevestigt of ze al dan niet toepasselijk verklaart.

Die bepalingen behoren immers niet tot de bevoegdheid van de decreetgever : zoals de andere bepalingen gelden de hoofdstukken V en VII van Boek I van het Strafwetboek, zowel als artikel 85 ervan, ten aanzien van de decreetgever.

Artikel 63 schendt dus de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

B.6. Ten aanzien van artikel 67 van het decreet van 2 juli 1981

Artikel 67 heeft betrekking op de datum van inwerkingtreding van het decreet. Het decreet treedt in werking op de door de Vlaamse Executieve te bepalen datum en uiterlijk drie jaar na de publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad. Die bepaling is in overeenstemming met de bevoegdheidsbepalende regelen.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

zegt voor recht :

1. De artikelen 1, 3, 7, § 1, 30, 34, § 1, 56 en 67 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen houden geen schending in van de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

2. Artikel 63 van het decreet van 2 juli 1981 schendt de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, conform artikel 55 van de organieke wet van 28 juni 1983, op de openbare terechtzitting van 17 maart 1988.

De griffier,

L. POTOMS

De voorzitter,

J. DELVA